

Врз основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија, издаваат

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА СПОГОДБАТА МЕЃУ ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА И ВЛАДАТА НА ИСЛАМСКАТА РЕПУБЛИКА ИРАН ЗА ЗАЕМНО УНАПРЕДУВАЊЕ И ЗАШТИТА НА ИНВЕСТИЦИИ

Се прогласува Законот за ратификација на Спогодбата меѓу Владата на Република Македонија и Владата на Исламската Република Иран за заемно унапредување и заштита на инвестиции,

што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 23 јануари 2002 година.

Бр. 07-340/1
23 јануари 2002 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Борис Трајковски, с.р.

Потпретседател
на Собранието на Република
Македонија,
Оломан Сулејмани, с.р.

ЗАКОН

ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА СПОГОДБАТА МЕЃУ ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА И ВЛАДАТА НА ИСЛАМСКАТА РЕПУБЛИКА ИРАН ЗА ЗАЕМНО УНАПРЕДУВАЊЕ И ЗАШТИТА НА ИНВЕСТИЦИИ

Член 1

Се ратификува Спогодбата меѓу Владата на Република Македонија и Владата на Исламската Република Иран за заемно унапредување и заштита на инвестиции, склучена во Скопје на 12 јули 2000 година.

Член 2

Спогодбата во оригинал на македонски, персиски и англиски јазик гласи:

СПОГОДБА

ПОМЕЃУ

**ВЛАДАТА НА
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА**

И

**ВЛАДАТА НА
ИСЛАМСКА РЕПУБЛИКА ИРАН**

ЗА

**ВЗАЕМНО УНАПРЕДУВАЊЕ И
ЗАШТИТА НА ИНВЕСТИЦИИ**

ПРЕАМБУЛА

Владата на Република Македонија и Владата на Исламска Република Иран (понатаму во текстот Договорни Страни),

Со желба за интензивирање на економската соработка во заемна корист на двете држави;

Со намера да ги искористат сопствените економски ресурси и потенцијални услови во областа на инвестициите како и да се создадат и одржуваат поволни услови за инвестиции на инвеститорите од Договорните Страни во нивните територии;

Признавајќи ја потребата за унапредување и заштита на инвестициите на инвеститорите на територијата на двете Договорни Страни;

Се согласија за следново:

ЧЛЕН 1 ДЕФИНИЦИИ

За целите на овој Договор, значењето на термините користени подолу е следното:

1. Терминот "инвестиција" се однесува на секаков вид на средства, инвестирани од страна на инвеститорите на едната Договорна Страна на територијата на другата Договорна Страна во согласност со законите и регулативите на другата Договорна страна, вклучувајќи ги следниве:
 - (а) движен и недвижен имот како и права поврзани со нив како што се хипотеки, залози, лиенс и други слични права;
 - (б) удели, акции или кој и да било друг вид на учество во претпријатија;
 - (г) право на пари или други услуги кои имаат економска вредност поврзана со инвестициите;
 - (д) права на индустриска и интелектуална сопственост како што се патенти, авторски права, индустриски дизајни или модели, трговски марки и имиња, know-how и добра волја.

(f) кои и да било права дадени со закон вклучувајќи права за истражување, вадење или експлоатација на природни ресурси;

Каква и да било промена во формата во која средствата се инвестирани нема да влијае на нивниот карактер на инвестиција под услов оваа промена да е одобрена во согласност со законите и регулативите на Договорната Страна на територијата на која е извршена инвестицијата.

2. Терминот "инвеститори" се однесува на следниве лица кои инвестираат на територијата на другата Договорна страна во рамките на овој Договор:

(а) физички лица кои, во согласност со законите на која и да било Договорна Страна, се сметаат за нејзини државјани и кои немаат државјанство на другата Договорна Страна;

(б) правни лица на која и да било Договорна Страна кои се основани во согласност со законите на таа Договорна Страна и нивното седиште или нивните реални економски активности се лоцирани на територијата на таа Договорна Страна.

3. Терминот "приходи" подразбира пари кои произлегуваат од инвестицијата и посебно, профити, камати, дивиденди, авторски хонорари, провизии и капитални добивки.

4. Терминот "територија" значи:

(а) во случај на Република Македонија, територијата на Република Македонија вклучувајќи го копнениот, водениот и воздушниот простор над кој Република Македонија спроведува во согласност со меѓународните закони суверени права и јурисдикција;

(б) во случај на Исламска Република Иран, областите кои се под суверенитет или јурисдикција на Исламска Република Иран вклучувајќи го нивниот морски простор.

ЧЛЕН 2**ПОТИКНУВАЊЕ И ПРИЗНАВАЊЕ НА ИНВЕСТИЦИИТЕ**

1. Секоја од Договорните Страни ќе ги поттикнува на нејзината територија, инвестициите на инвеститорите на другата Договорна Страна и ќе ги признае ваквите инвестиции во согласност со нејзините закони и регулативи.
2. Кога инвестицијата е одобрена, секоја Договорна Страна, во согласност со нејзините закони и регулативи, ќе ги издаде сите потребни дозволи за реализација на ваквата инвестиција.

ЧЛЕН 3**ЗАШТИТА НА ИНВЕСТИЦИИ**

1. Инвестициите на инвеститорите на која и да било Договорна Страна кои се ефектуираат на територијата на другата Договорна Страна, ќе добијат од другата Договорна Страна целосна законска заштита и третман не помалку поволен од оној одобрен на сопствените инвеститори или на инвеститорите на која и да било трета држава кои се ви споредлива ситуација.
2. Ако Договорната Страна овозможила или во иднина ќе овозможи специјални предности или права на инвеститор(и)те на било која трета држава, според постоечки или иден договор кој воспоставува слободна трговска зона, царинска унија, заеднички пазар или слични организации и/или според договор за избегнување на двојно оданочување, таа нема да биде обврзана да ги овозможи таквите предности или права на инвеститори од другата Договорна Страна.

ЧЛЕН 4**ПОПОВОЛНИ ОДРЕДБИ**

Без оглед на условите определени со овој Договор, поповолните одредби кои биле или можат да бидат договорени помеѓу која и да било Договорна Страна и инвеститор на другата Договорна Страна, се применливи.

ЧЛЕН 5 ЕКСПРОПРИЈАЦИЈА И НАДОМЕСТОК

1. Инвестициите на инвеститорите од која и да било Договорна Страна нема да бидат национализирани, конфискувани, експроприрани или предмет на слични мерки од другата Договорна Страна освен ако ваквите преземени мерки се од јавен интерес, во согласност со законски процес, на недискриминаторска основа и со плаќање на промптен и ефективен надоместок
2. Износот на надоместокот ќе биде еднаков на пазарната вредност на инвестицијата непосредно пред преземањето на актот на национализација, конфискација или експропријација, или истата станала општо познат факт. Во случај на доцнење во плаќањето на надоместокот, страната која што ја врши експропријацијата ќе ги надомести финансиските трошоци за периодот на доцнење, во согласност со меѓународната практика.

ЧЛЕН 6 ШТЕТИ

Инвеститорите на која и да било Договорна Страна чии инвестиции ќе претрпат штети кои се должат на кој и да било вооружен конфликт, револуција или слична вонредна состојба, на територијата на другата Договорна Страна, од другата Договорна страна ќе добијат третман не помалку поволен од оној кој го одобрува на нејзините сопствени инвеститори или на инвеститорите на која и да било трета држава.

ЧЛЕН 7 ТРАНСФЕРИ

1. Секоја Договорна Страна, во согласност со нејзините закони и регулативи ќе овозможи во духот на добра волја, следниве трансфери поврзани со инвестиции наведени во овој Договор, да се вршат слободно и без доцнење надвор од нејзината територија:

- а) приходи;
 - б) приходи од целосна или делумна продажба и/или ликвидација на инвестицијата;
 - в) износи платени во согласност со член 5 и/или 6 од овој Договор;
 - г) рати за отплата на кредити во согласност со инвестицијата обезбедувајќи истите да се плаќаат од вакви инвестициони активности;
 - д) месечни плати и надоместоци на вработените на инвеститорот кои на територијата на домашната Договорна Страна стекнале соодветни работни дозволи поврзани со тие инвестиции.
 - ѓ) плаќања кои произлегуваат од одлука на властите во согласност со член 10;
2. Горенаведените трансфери ќе се ефектуираат во конвертибилна валута и по тековниот девизен курс во согласност со девизните регулативи кои важат на денот на трансферот.

ЧЛЕН 8 СУБРОГАЦИЈА

Ако Договорната Страна или нејзина овластена агенција, во рамките на правниот систем, суброгира еден инвеститор по плаќање извршено според спогодба за осигурување или гарантирање од не-комерцијални ризици:

- а) таквата суброгација ќе биде признаена од другата Договорна Страна;
- б) суброгираниот нема да има право да реализира никакви други права освен оние што инвеститорот би имал право да ги реализира ;

в) спорови помеѓу суброгираниот и Договорната Страна домаќин ќе бидат исплатени во согласност со чл. 10 од овој Договор.

ЧЛЕН 9 ОБЕМ НА ПРИМЕНА НА ДОГОВОРОТ

Овој Договор ќе се применува на инвестиции кои се одобрени од компетентни власти на Договорната страна, на чија територија се направени инвестициите, доколку така се бара со нејзините закони и регулативи, без оглед дали таквите инвестиции се извршени пред или по стапувањето на сила на овој Договор, но нема да се применува на кој и да било спор или барање во врска со инвестицијата кое настанало пред неговото стапување на сила.

Компетентна власт на Исламската Република Иран е Организација за Инвестиции, Стопанство и Техничка Помош на Иран (О.И.Е.Т.А.И.) или која и да било друг орган во кој може да прерасне.

ЧЛЕН 10 РЕШАВАЊЕ НА СПОРОВИ ПОМЕЃУ ДОГОВОРНА СТРАНА И ИНВЕСТИТОР(И) НА ДРУГАТА ДОГОВОРНА СТРАНА

1. Ако било каков спор произлезе помеѓу едната Договорна страна и инвеститор(и) од другата Договорна Страна, во врска со некоја инвестиција, Договорната страна и инвеститорот(инвеститорите) пред се ќе се завземат да го решат спорот на пријателски начин преку преговори и консултации.
2. Во случај да Договорната страна и инвеститорот(инвеститорите) не можат да се усогласат во рок од шест месеци од датата на информирањето за барањето од едната страна спрема другата, секоја од нив може да го достави спорот до надлежни те судови на Договорната Страна на чија територија е извршена инвестицијата, или пак до арбитражен суд, согласно правилата за арбитража од Процедурата на Комисијата на Обединетите Нации за Законите за Меѓународна Трговија (UNCITRAL).

3. Решението на арбитражниот суд ќе биде обврзувачко за двете страни во спорот.

ЧЛЕН 11 РЕШАВАЊЕ НА СПОРОВИ ПОМЕЃУ ДОГОВОРНИТЕ СТРАНИ

1. Сите спорови кои се појавуваат помеѓу Договорните страни а во врска со интерпретацијата или примената на овој Договор пред се, ќе се решаваат на пријателски начин преку консултации. Во случај на несогласување, секоја Договорна Страна, додека испраќа информација до другата Страна, го испраќа случајот до арбитражен суд од три члена кој се состои од двајца арбитратори именувани од Договорните Страни и Претседавач.

Во случај да спорот е доставен до арбитражен суд, секоја Договорна страна ќе именува арбитратор во рок од шеесет дена од приемот на информацијата и арбитраторите назначени од Договорните страни ќе назначат Претседавач во рок од шеесет дена од датата на последното именување. Ако било која од договорните страни не го назначи сопствениот арбитратор или назначените арбитратори не се сложат за назначувањето на Претседавачот во рамките на наведените периоди, секоја Договорна страна може да бара Претседателот на Меѓународниот суд на правдата да именува арбитратор за страната која тоа не го има извршено или пак за Претседавач, според потребата.

Во секој случај, Претседавачот ќе биде државјанин на држава која има дипломатски односи со обете Договорни страни.

2. Во случај да Претседавачот треба да биде именуван од Претседателот на Меѓународниот суд на правдата, ако Претседавачот на Меѓународниот суд на правдата е спречен од извршувањето на споменатата функција или пак ако тој е државјанин на некоја од Договорните Страни, именувањето ќе биде извршено од страна на Потпретседателот на Меѓународниот суд на правдата, а ако Потпретседателот е спречен од извршувањето на споменатата функција или пак е државјанин на било која од Договорните Страни,

именувањето ќе се врши од страна на висок член на споменатиот суд кој не е државјанин на некоја од Договорните страни

3. Предмет на други одредби договорени помеѓу Договорните страни, арбитражниот суд ќе ги определи нивните постапки и местото на арбитража.
4. Решенијата на арбитражниот суд ќе бидат обврзни за Договорните Страни.

ЧЛЕН 12 ВАЖНОСТ НА ДОГОВОРОТ

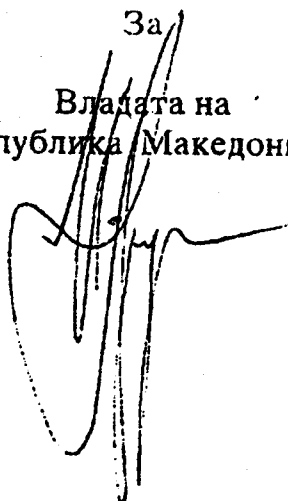
1. Договорот ќе биде ратификуван од страна на надлежните власти на секоја од Договорните Страни во согласност со нејзините закони и регулативи
2. Овој Договор ќе влезе во сила за период од 10 години по 30 дена од датата на последната нотификација од секоја од Договорните Страни до другата, за тоа дека се исполнети потребните мерки согласно нејзините закони и регулативи за влегување во сила на овој Договор. По наведениот период, овој Договор ќе остане на сила понатаму ако една од Договорните Страни не ја информира другата Договорна Страна на писмено за тоа дека не е подготвена да продолжи со истата, и тоа 12 (дванаесет) месеци пред истекувањето или завршувањето на истиот.
3. По истекувањето на важноста на Договорот или завршување на овој Договор, неговите одредби ќе се применуваат на инвестиции склучени според овој Договор за понатамошен период од десет години.

ЧЛЕН 13 ЈАЗИК И БРОЈ НА ТЕКСТОВИ

Овој Договор е подготвен во две оригинални верзии на македонски, персиски и англиски јазик; сите текстови се подеднакво автентични. Во случај на дивергенција во толкувањето, ќе превладува англискиот текст.

Потпишан во Скопје на 12.01.2000 што соодветствува со
12.7.9 од страна на претставници на Владата на Република
Македонија и Владата на Исламската Република Иран.

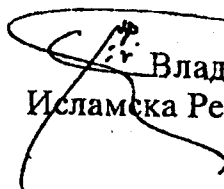
За
Владата на
Република Македонија

Министер за финансии

Никола Груевски

За
Владата на
Исламска Република Иран

Министер за економија

Хосеин Намази

بِسْمِ تَعَالَى

موافقتنامه

تشويق و حمايت متقابل از سرمايه گذاري

بين

دولت جمهوري مقدونيه

و

دولت جمهوري اسلامي ايران

مقدمه :

دولت جمهوری مقدونیه و دولت جمهوری اسلامی ایران که از این پس "طرفهای متعاہد" نامیده می شوند ، با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تامین منافع هر دو دولت ، با هدف بکار گیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرفهای متعاہد در قلمرو یکدیگر ، و با تایید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرفهای متعاہد در قلمرو یکدیگر ، به شرح زیر توافق نمودند :

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات بکار رفته به شرح زیر خواهد بود :

- ۱- اصطلاح "سرمایه گذاری" عبارت از هر نوع دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاہد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاہد دیگر بکار گرفته شود :
 - الف) اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل حق رهن، وثیقه ، حق حبس و سایر حقوق مشابه .
 - ب) سهم الشرکه ، سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها .
 - پ) مالکیت نسبت به پول یا هر عملیات وابسته به سرمایه گذاری که دارای ارزش اقتصادی باشد .
 - ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع ، حق التالیف، طرحها یا نمونه های صنعتی ، علائم و اسامی تجاری ، دانش فنی و حسن شهرت تجاری .
 - ث) هر حق که توسط قانون اعطاء شده باشد از جمله حق اکتشاف ، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی .

هرگونه تغییر در شکل دارائیهای سرمایه گذاری شده، مشروط به اینکه برطبق قوانین و مقررات طرف متعاہدی که سرمایه گذاری در قلمرو آن انجام شده بتصویب برسند، تأییدی در ماهیت آن بعنوان سرمایه گذاری نخواهد داشت .

۲- اصطلاح " سرمایه گذار / سرمایه گذاران " عبارت از اشخاص زیر است که در چهار چوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاہد دیگر سرمایه گذاری کنند :

الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هریک از طرفهای متعاہد اتباع آن طرف متعاہد بشمار آیند و تابعیت طرف متعاہد سرمایه پذیر را دارا نباشند .

ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاہد که به موجب قوانین همان طرف متعاہد تاسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو طرف متعاہد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح " عواید " به معنی وجوهی است که از سرمایه گذاری حاصل شده باشد بویژه سود ، سود تسهیلات مالی ، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز و عواید حاصل از سرمایه گذاری .

۴- اصطلاح " قلمرو " به معنی :

الف) در مورد جمهوری اسلامی ایران بمعنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران است و شامل مناطق دریایی آن نیز می شود .

ب) در مورد جمهوری مقدونیه قلمرو جمهوری مقدونیه شامل سرزمین، آب و فضائی است که جمهوری مقدونیه طبق حقوق بین الملل حقوق حاکمیت یا صلاحیت بر آنها اعمال می کند .

ماده ۲- تشویق و پذیرش سرمایه گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاہد سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاہد دیگر در قلمرو خود را تشویق خواهد کرد و با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاہد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد .

۲- هر یک از طرفهای متعاہد پس از پذیرش سرمایه گذاری ، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطا خواهد کرد .

ماده ۳ - حمایت از سرمایه گذاری

۱- سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه ای برخوردار خواهد بود که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث (هر کدام که مساعدتر باشد) نامساعدتر نباشد.

۲- چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تاسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه ای مشابه و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه گذار کشور ثالث اعطا کرده و یا در آینده اعطا کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۴ - شرایط مساعد تر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۵ - مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرایند قانونی به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت غرامت سریع و موثر انجام پذیرد.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش سرمایه گذاری بلافاصله قبل از قلعی شدن، مصادره یا سلب مالکیت یا آگاهی عمومی از آن باشد. در صورت تاخیر در پرداخت خسارت، هزینه های مالی تاخیر تادیه باید بر طبق رویه بین المللی از سوی طرف مصادره کننده پرداخت شود.

ма ۵۶ - زیانها

سرمایه گذاران هر يك از طرفهای متعاقد که سرمایه گذاری های آنها به علت مخاصمه مسلحانه ، انقلاب ، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود ، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد ، برخوردار خواهند بود .

ماده ۷ - انتقالات

۱- هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه گذاریهای موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر بصورت آزاد و بدون تاخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود :

- الف - عواید ،
- ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری ،
- پ - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد ۵ و ۶ این موافقتنامه ،
- ت - اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری ، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه گذاری پرداخت شود ،
- ث - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند ،
- ج - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۰) .

۲- انتقالات فوق باید به ارزش قابل تبدیل و به نرخ جاری بر اساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد .

ماده ۸ - جانشینی

هر گاه یکی از طرفهای متعاقد یا موسسه تعیین شده توسط آن در چهار چوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری یک سرمایه گذاری بعمل آورده جانشین سرمایه گذار شود :

الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد ،

б) (جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است ، نخواهد بود ،
 پ) (اختلافات میان جانشین و طرف متعاہد سرمایه پذیر بر اساس ماده
 ۱۰ این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد .

ماده ۹ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاری هایی اعمال میشود که توسط مرجع صلاحیتدار طرف
 متعاہدی که سرمایه گذاری در قلمرو آن انجام شده است به تصویب برسد (چنانچه قوانین و مقررات
 آن طرف متعاہد چنین مقرر نموده باشد) خواه این سرمایه گذاریها قبل یا بعد از لازم الاجرا شدن
 موافقتنامه انجام شده باشند اما در مورد اختلاف و دعوی مربوط به سرمایه گذاری که قبل از
 لازم الاجرا شدن آن بوجود آمده اعمال نمی شود .
 مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است
 و یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

ماده ۱۰ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاہد

و سرمایه گذار طرف متعاہد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاہد سرمایه پذیر و یک یا چند سرمایه گذار طرف متعاہد دیگر
 در باره یک سرمایه گذاری بروز کند ، طرف متعاہد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران)
 مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و بصورت دوستانه حل
 و فصل کنند .

۲- چنانچه طرف متعاہد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه
 از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند ، هر یک از آنها میتواند اختلاف را در دادگاههای صالح
 طرف متعاہدی که سرمایه گذاری در قلمرو آن انجام شده است مطرح و یا به یک دیوان داوری بر
 طبق قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) ارجاع نماید .

۳- رای دیوان داوری برای طرفهای اختلاف لازم الاتباع خواهد بود .

ماده ۱۱- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاهد

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن ، ابتدا از طریق مذاکره و بطور دوستانه حل و فصل خواهد شد . در صورت عدم توافق ، هر یک از طرفهای متعاهد میتواند ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاهد دیگر ، موضوع را به یک هیات داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاهد و یک سر داور ارجاع نماید .

در صورت ارجاع امر به داوری، هریک از طرفهای متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام میکند و داوران منتخب طرفهای متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هریک از طرفهای متعاهد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکنند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سر داور به توافق نرسند، هریک از طرفهای متعاهد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سر داور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاهد روابط سیاسی دارد .

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد ، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچیک از طرفهای متعاهد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیات داوری با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاهد توافق نموده اند آئین و محل داوری را تعیین خواهد نمود .

۴- تصمیمات هیات داوری برای طرفهای متعاهد لازم الاتباع است.

ماده ۱۲ - اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید .

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود در باره لازم الاجرا شدن این موافقتنامه بعمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجرا گذارده خواهد شد . پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند ، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد ۱۲ ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن ، موضوع را بطور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند .

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه ، مفاد آن در مورد سرمایه گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود .

ماده ۱۳ - زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای مقدونیه ای ، فارسی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود . در صورت اختلاف در تفسیر متون ، متن انگلیسی ملاک میباشد .

این موافقتنامه در اسکوپیه در تاریخ ۱۳۷۹/۴/۲۲ هجری شمسی مطابق با ۲۰۰۰/۷/۱۲ میلادی به امضاء نمایندگان دولت جمهوری مقدونیه و دولت جمهوری اسلامی ایران رسید .

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

از طرف دولت جمهوری مقدونیه